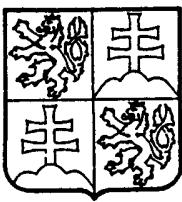

ČESKÁ A SLOVENSKÁ
FEDERATIVNÍ
REPUBLIKA
(19)

FEDERÁLNÍ ÚŘAD
PRO VYNÁLEZY

ZVEŘEJNĚNÁ PŘIHLÁŠKA VYNÁLEZU

(12)

(21) 04080-91.T

(13) A3

(22) 27.12.91

(32) 14.09.84

(31) 84/193073

(33) JP

(40) 15.04.92

5(51) C 07 D 401/06,
491/113,
495/10,
471/04
//A 61 K 31/445

(71) Takeda Chemical Industries, Ltd., Osaka, JP

(72) Goto Giichi, Osaka, JP
Saji Yoshiaki, Hyogo, JP

(54) Isoindolinonové deriváty, způsob jejich výroby
a použití

(57) Sloučenina vzorce I nebo její sůl, kde X znamená vodík, halogen nebo nitro, Ar znamená fenyл nebo naftyridinyl, který může mít jeden nebo dva substituenty vybrané ze skupin halogen, hydroxyl, $C_1-alkyl$, $C_{1-4}alkoxyl$, nitro, amino, metoxyloxy, $C_{1-4}alkoxy$, fenoxyl, $C_2-5alkanoyloxy$, alfa-, nebo benzylxy, $C_2-5alkanoyloxy-C_{1-4}alkyl$, benzoyl, amido, $C_1-alkylthio$, trifluormethyl, $C_1-alkylthio$, $C_2-5alkanoyloxy-C_1-3alkyl$, $C_2-5alkanoylamino$, $C_1-4alkoxykarbonyl$, kterákoliv ze skupin Z¹ a Z² znamená vodík a druhá pak znamená $C_{1-4}alkanoyloxy$ nebo hydroxyl, nebo každá ze skupin Z¹ a Z² znamená $C_{1-4}alkoxy$, nebo Z¹ a Z² společně znamenají hydroxylimino, oxo nebo skupinu vzorce M, v němž Y je kyslík nebo síra a A je popřípadě rozvětvený C_{2-5} alkylén, který může mít alespoň jeden $C_{1-4}alkyl$ ový postranní řetězec. Výroba spočívá v tom, že se kondenzuje sloučenina vzorce II se sloučeninou vzorce III. Popsán je farmaceutický prostředek obsahující sloučeninu I.

- 1 -

Isoindolinonové deriváty, způsob jejich výroby a použití

Oblast techniky

Tento vynález se týká nových isoindolinonových derivátů, které jsou užitečné jako léčiva.

Dosavadní stav techniky

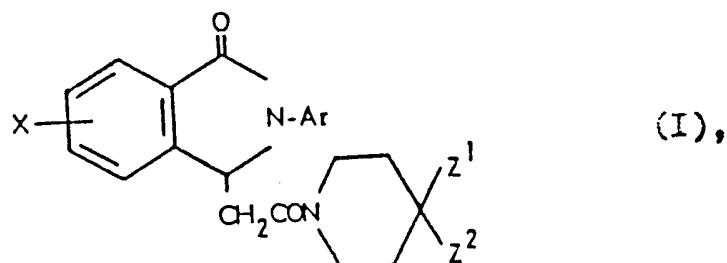
V oblasti antianxiosních léčiv, které patří do skupiny léčiv působících na centrální nervový systém (CNS), byly studovány také různé nové sloučeniny.

Pokud jde o isoindolinonové deriváty, existuje již ně značný počet odkazů (například jihoafrické patenty č. 7 208 795 a 7 309 139 a evropská patentová přihláška 0 091 241). Poslední z uvedených odkazů popisuje mimo jiné sloučeniny niže uvedeného obecného vzorce I, v němž Z^1 i Z^2 známená atom vodíku.

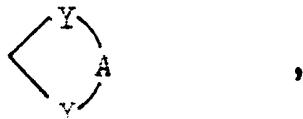
Je potřeba, aby CNS léčiva, včetně antianxiosních léčiv, byla například orálně podávatelná a aby neměla nepříznivé účinky, jako je myorelaxační účinek. Až dosud nebyla nalezena žádná sloučenina, která by byla z tohoto hlediska uspokojivá.

Podstata vynálezu

Tento vynález se týká sloučeniny obecného vzorce I

v němž X znamená atom vodíku, atom halogenu nebo nitroskupinu, Ar znamená fenylovou skupinu nebo naftyridinylovou skupinu, která může mít jeden nebo dva substituenty, které jsou vybrány ze skupiny sestávající z atomu halogenu, hydroxylové skupiny, alkylové skupiny s jedním až čtyřmi atomy uhliku, alkoxyskupiny s jedním až čtyřmi atomy uhliku, nitroskupiny, aminové skupiny, methylendioxyskupiny, fenoxykskupiny, benzylloxyskupiny, alkanoyloxykskupiny se dvěma až pěti atomy uhliku, α - nebo ω -hydroxy-alkylové skupiny s jedním až čtyřmi atomy uhliku, benzoylové skupiny, amidové skupiny, kyanové skupiny, trifluormethylové skupiny, alkylthioskupiny s jedním až čtyřmi atomy uhliku, alkanoyloxy(se dvěma až pěti atomy uhliku)-alkylové skupiny s jedním až třemi atomy uhliku, alkanoylaminové skupiny se dvěma až pěti atomy uhliku a alkoxykarbonylové skupiny s jedním až čtyřmi atomy uhliku, kterákoliv ze skupin Z^1 a Z^2 znamená atom vodíku, druhá pak znamená alkanoyloxykskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku nebo hydroxylovou skupinu nebo každá z uvedených skupin Z^1 i Z^2 znamená alkoxyskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku nebo Z^1 a Z^2 společně znamenají hydroxyiminovou skupinu, oxoskupinu nebo skupinu obecného vzorce

v němž Y znamená atom kyslíku nebo atom síry a A znamená rozvětvenou nebo nerozvětvenou alkylenovou skupinu se dvěma až čtyřmi atomy uhliku, která může nést jeden nebo více alkylových postranních řetězců s jedním až čtyřmi atomy uhliku, nebo její soli, které působi na centrální nervový systém a jsou užitečné jako antianxiosní léčiva.

Jestliže X ve shora uvedeném obecném vzorci I znamená atom halogenu, pak znamená atom fluoru, atom chloru, atom bromu nebo atom jodu, s výhodou atom chloru, X s výhodou znamená atom vodíku.

Fenylová nebo naftyridinylová skupina Ar může mít jeden nebo dva substituenty. Mezi tyto substituenty patří (mimo

jiné) atom halogenu (např. atom fluoru, chloru, bromu, jodu), hydroxylová skupina, alkylová skupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. methylová, ethylová, propylová, isopropylová, butylová skupina), alkoxyskupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. methoxyskupina, ethoxyskupina, propoxy-skupina, isopropoxyskupina, butoxyskupina), nitroskupina, aminová skupina, methylendioxyskupina, fenoxy-skupina, benzyl-oxyskupina, alkanoyloxy-skupina se dvěma až pěti atomy uhliku (např. acetoxyskupina, propionyloxyskupina, butyryloxyskupi-na), α - nebo ω -hydroxy-nižší alkylová skupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. hydroxymethylová, 2-hydroxyethyl-ová skupina), benzylová skupina, amidoskupina, kyanová skupiná, trifluormethylová skupina, alkylthioskupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. methylthioskupina, ethylthiosku-pina, propylthioskupina, butylthioskupina), alkanoyloxy-(se dvěma až pěti atomy uhliku)-alkylová skupina s jedním až třemi atomy uhliku (např. acetyloxymethylová skupina, ace-tyloxyethyl-ová, propionyloxymethylová skupina), alkanoyla-minová skupina se dvěma až pěti atomy uhliku (např. acetyl-aminová, propionylaminová skupina) a alkoxykarbonylová sku-pina (např. methoxykarbonylová, ethoxykarbonylová, butoxy-karbonylová, isopropoxykarbonylová a propoxykarbonylová sku-pina).

Shora uvedený substituent nebo shora uvedené substitu-enty mohou být umístěny tak, že jsou v jakémkoliv poloze nebo v jakýchkoliv polohách na benzenovém nebo naftyridinovém kruhu. Výhodnými jsou takové sloučeniny, které mají takový substituent, s výhodou alkoxyskupinu s jedním až čtyřmi ato-my uhliku v poloze 4 benzenového kruhu nebo nějaký substitu-ent, s výhodou atom halogenu nebo alkylovou skupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku v poloze 5 nebo 7 naftyridinového kruhu, např. 1,8-naftyridinového kruhu. 1,8-Naftyridin se s výhodou váže na atomu dusíku v poloze 2.

Ar s výhodou znamená naftyridinylovou skupinu, zvláště 1,8-naftyridinylovou skupinu substituovanou atomem halogenu v poloze 7.

Pokud jde o Z^1 a Z^2 , alkanoyloxykupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku znamená například formyloxykupinu, acetoxyskupinu, propionyloxykupinu, isopropionyloxykupinu nebo butyryloxykupinu a alkoxyskupina s jedním až čtyřmi atomy uhliku znamená například methoxyskupinu, ethoxykupinu, propoxyskupinu nebo isopropoxyskupinu.

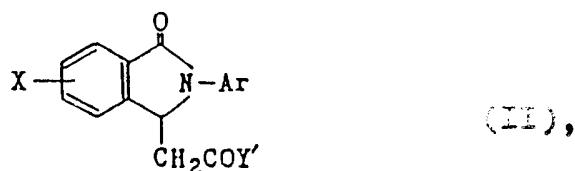
Jestliže Z^1 a Z^2 společně znamenají skupinu obecného vzorce

Y znamená s výhodou atom kyslíku a alkylenový řetězec A znamená s výhodou skupinu se dvěma až čtyřmi atomy uhliku nebo může nést jeden nebo více alkylových (s jedním až čtyřmi atomy uhliku) postranních řetězců (například methylovou, ethylovou, propylovou, isopropylovou a butylovou skupinu). Zvláště výhodný je ten případ, když Z^1 a Z^2 znamenají ethylenioxyskupinu.

Jestliže sloučeniny obecného vzorce I podle tohoto výnálezu jsou bazické, mohou existovat jako adiční soli s kyselinou, zvláště jako fysiologicky přijatelné adiční soli s kyselinami, jako jsou například soli s anorganickými kyselinami (například s kyselinou chlorovodíkovou, kyselinou dusičnou, kyselinou fosforečnou, kyselinou bromovodíkovou) nebo s organickými kyselinami (například s kyselinou octovou, kyselinou propionovou, kyselinou fumarovou, kyselinou maleinovou, kyselinou vinnou, kyselinou citronovou, kyselinou jablečnou, kyselinou šťavelovou, kyselinou benzoovou, kyselinou methansulfonovou a kyselinou benzensulfonovou).

Sloučeniny obecného vzorce I se mohou vyrábět například tak, že se sloučenina obecného vzorce II

v němž X a Ar znamenají jak shora uvedeno a Y' znamená hydroxylovou skupinu nebo její reaktivní derivát, podrobí kondenzační reakci se sloučeninou obecného vzorce III

v němž Z¹ a Z² znamenají jak shora uvedeno.

Ve sloučenině obecného vzorce II, Y' (jestliže jde o reaktivní derivát hydroxylové skupiny), znamená například atom halogenu (například atom fluoru, chloru, bromu nebo jodu, s výhodou atom chloru nebo bromu), alkoxyskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. methoxyskupinu, ethoxyskupinu, propoxyskupinu, isopropoxyskupinu nebo butoxyskupinu) nebo N-hydroxydiacylimidový ester (např. N-hydroxysukcinimidový ester, N-hydroxyftalimidový ester, N-hydroxy-5-norbornen-2,3-dikarboximidový ester).

Sloučenina, v níž Y' znamená atom halogenu, zvláště halogenid kyseliny, se může vyrábět halogenací sloučeniny, v níž Y' znamená hydroxylovou skupinu, jmenovitě karboxylové kyseliny, známými způsoby, například působením halogenačního činidla (např. oxychloridu fosforečného, oxybromidu fosforečného, chloridu fosforečného, bromidu fosforečného, chloridu fosforitého, bromidu fosforitého, thionylchloridu, thionylbromidu, sulfonylchloridu, oxalylchloridu, chloridu kyseliny kyanurové, bromidu boritého, jodovodíku).

Rozpouštědlem, které se používá pro halogenaci, může být jakékoli rozpouštědlo, které se pro tento účel obvykle používá. Výhodnými příklady jsou chloroform, dichlormethan, dichlorethan, benzen a toluen.

Reakce sloučeniny obecného vzorce II a sloučeniny obec-

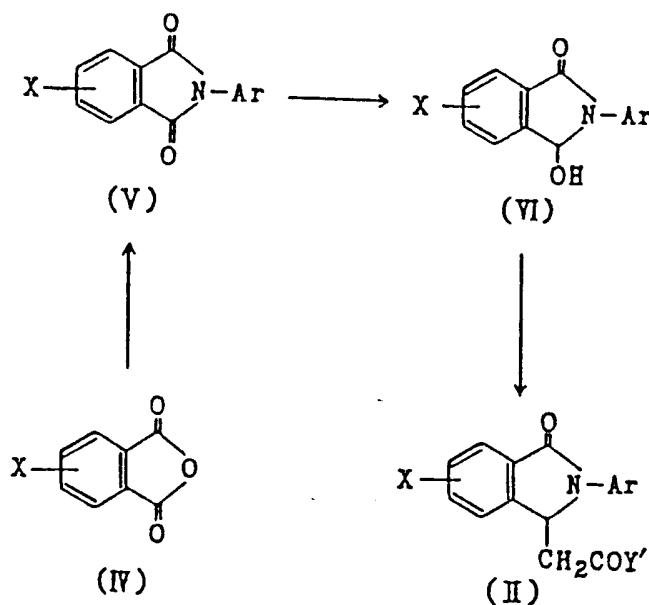
něho vzorce III se provádí známým způsobem. Například sloučenina obecného vzorce I se může připravit převedením sloučeniny obecného vzorce II, v němž Y' znamená hydroxylovou skupinu, na sloučeninu obecného vzorce II, v němž Y' znamená atom halogenu, známým způsobem a následující reakcí se nechá zreagovat se sloučeninou obecného vzorce III, reakci sloučeniny obecného vzorce II, v němž Y' znamená hydroxylovou skupinu jako takové se sloučeninou obecného vzorce III v přítomnosti aktivačního činidla kyselin, jako jsou například karbonyldiimidazol, dicyklohexylkarbodiimid, diethylfosforkyanidát nebo difenylfosforylazid, nebo reakci sloučeniny obecného vzorce II, v němž Y' znamená alkoxykskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku, přímo se sloučeninou obecného vzorce III. V každém případě se reakce obvykle provádí v organickém rozpouštědle, jako je například uhlovodíkové rozpouštědlo (např. pentan, hexan, benzen, toluen), halogenované uhlovodíkové rozpouštědlo (např. dichlormethan, chloroform, dichlorethan, tetrachlormethan), etherové rozpouštědlo (např. ethylether, tetrahydrofuran, dioxan, dimethoxyethan), esterové rozpouštědlo (např. ethylacetát, butylacetát, ethylpropionát) a amidové rozpouštědlo (např. dimethylformamid, dimethylacetamid, hexamethylfosfortriamid) nebo dimethylsulfoxid, za chlazení (-10 °C až 10 °C), za teploty místnosti (11 °C až 40 °C) nebo za zahřívání (41 °C až 120 °C). Reakční doba je obvykle od 10 minut do 12 hodin. Sloučenina obecného vzorce III se s výhodou používá v množství 1,0 až 3,0 ekvivalentů vztaženo na sloučeninu obecného vzorce II. Jestliže je to nutné, reakce se provádí v přítomnosti organické báze, jako je například pyridin, 4-dimethylaminopyridin, triethylamin, diisopropylamin, triethylendiamin nebo tetramethylethylendiamin, nebo anorganické báze, jako je například hydrogenuhličitan sodný, hydrogenuhličitan draselný, uhličitan sodný, uhličitan draselný, hydroxid sodný nebo hydroxid draselný.

Jestliže se jako reaktivní derivát shora uvedené sloučeniny obecného vzorce II, v němž Y' znamená hydroxylovou skupinu, používá N-hydroxydiacylimidový ester, pak se reakce

takového reaktivního derivátu se sloučeninou obecného vzorce III obvykle provádí v rozpouštědle, jako je například dichlormethan, tetrahydrofuran, chloroform, dimethylformamid, acetonitril nebo voda. Lze používat také jakékoli jiné rozpouštědlo, které je inertní vůči reakci. Tato reakce se provádí, jestliže je to žádoucí, v přítomnosti organického aminu jako báze nebo v přítomnosti anorganické báze jak bylo shora uvedeno. Reakční teplota se obvykle pohybuje od -10°C do 100°C , s výhodou mezi 0°C a 30°C .

Pokud jde o sloučeninu obecného vzorce II, pak se tato sloučenina, v níž Y' znamená hydroxylovou skupinu, může snadno získat hydrolyzou odpovídajícího esteru, v němž Y' znamená alkoxykskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku, známým způsobem, například reakcí s hydroxidem alkalického kovu (například hydroxidem sodným, hydroxidem lithným nebo hydroxidem draselným), uhličitanem alkalického kovu (např. uhličitanem draselným, uhličitanem sodným, resp. uhličitanem lithným), anorganickou kyselinou (např. kyselinou chlорovodíkovou, kyselinou sírovou, kyselinou dusičnou, kyselinou fosforečnou nebo kyselinou jodovodíkovou) nebo s organickou kyselinou (např. kyselinou octovou, kyselinou propionovou, kyselinou trifluorooctovou, kyselinou monochlorooctovou, kyselinou trichlorooctovou, kyselinou methansulfonovou nebo kyselinou toluensulfonovou). Jakékoli rozpouštědlo, které se obvykle používá, se může používat jako rozpouštědlo pro hydrolyzu. Výhodnými příklady rozpouštědel jsou voda, alkanoly s jedním až čtyřmi atomy uhliku (např. methanol, ethanol, propanol, butanol), dioxan a dimethylformamid. Jestliže se používá organická kyselina, není vždy potřeba používat jakékoli rozpouštědlo. Reakce se provádí obvykle za teploty od asi -5°C do asi 120°C , s výhodou od 0°C do 80°C .

Sloučenina obecného vzorce II, v němž Y' znamená alkoxykskupinu s jedním až čtyřmi atomy uhliku, se může vyrábět podle následujících reakcí:

Ve shora uvedených vzorcích X, Ar a Y' znamenají jak shora uvedeno.

Výchozí sloučenina obecného vzorce VI se může vyrobit podle způsobu, který je popsán v J. Org. Chem. 26, 2273 (1961) nebo v Chem. Commun. 245 (1968). Tak například sloučenina obecného vzorce VI se může vyrobit snadno tak, že se nejdříve připraví sloučenina obecného vzorce V reakcí sloučeniny obecného vzorce IV s aminem obecného vzorce VII

Ar-NH₂ (VII),
v němž Ar znamená jak shora uvedeno, způsobem podle Chem. Ber. 40, 4850 (1907), Bull. Soc. Chim. France 26, 749 (1959), Il Farmaco Ed. Sc. 23, 448 (1968) nebo Arzneim.-Forsch. 12, 1207 (1962) nebo jejich modifikací, načež se postupuje podle postupu popsáного v J. Org. Chem. 26, 2273 (1961) nebo Chem. Commun. 245 (1968).

Sloučenina obecného vzorce II, v němž Y' znamená nižší alkoxyskupinu, se může vyrábět reakcí sloučeniny obecného vzorce VI se sloučeninou obecného vzorce VIII

Ph₃P=CHCOY' (VIII),
v němž Y' znamená nižší alkoxyskupinu. Tato reakce sloučeniny obecného vzorce VI se sloučeninou obecného vzorce VIII

se provádí v organickém rozpouštědle, jako je například toluen, benzen, xylen, ethylacetát, dimethoxyethan nebo dichlormethan. Lze používat také jakékoli jiné rozpouštědlo, které neruší reakci. Reakce se obvykle provádí za teploty asi 10°C až asi 160°C , s výhodou 25°C až 120°C , po dobu asi 10 minut až asi 12 hodin, s výhodou 30 minut až dvě hodiny.

Sloučenina obecného vzorce III se může připravit snadno známými způsoby [Tetrahedron 27, 411 (1971), J. Chem. Soc. (B) 1087 (1971) nebo J. Chem. Soc. (B), 127 (1970).] nebo jejich modifikacemi.

Každá sloučenina obecného vzorce I podle tohoto vynálezu existuje jako optické isomery. Tyto isomery a všechny racemické modifikace jsou v rozsahu tohoto vynálezu. Sloučenina obecného vzorce I podle tohoto vynálezu se obvykle získává v racemické formě. Příslušné optické isomery se mohou získávat, jestliže je to nutné, optickým rozštěpením známými způsoby. Je také možné například vyrobit sloučeninu obecného vzorce I v opticky aktivní formě tak, že se nejdříve sloučenina obecného vzorce II, v němž Y' znamená hydroxylovou skupinu, opticky rozštěpí známým způsobem a potom se takto získaná opticky aktivní sloučenina obecného vzorce II nechá zreagovat se sloučeninou obecného vzorce III podle shora uvedeného způsobu. Jako štěpici činidla použitelná pro sloučeninu obecného vzorce II, v níž Y' znamená hydroxylovou skupinu, lze uvést například opticky aktivní aminy, jako je například cinchonin, brucin, chinin a aminokyseliny.

Sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu působi na centrální nervový systém savců. Tyto sloučeniny mají silnou specifickou vazebnou aktivitu na benzodiazepinové receptory a vykazují silnou a přetrvávající antianxiosní aktivitu v antikonfliktním testu u krys. Minimální lethální dávky (MLDs) sloučenin podle vynálezu nejsou menší než asi 1000 mg/kg (p.o.) u krys, tedy velice velké ve srovnání s jejich minimálnimi účinnými dávkami (MEDs), takže bezpečnostní rozmezí nových sloučenin je velice široké. Například pro sloučeninu

obecného vzorce I, v němž Ar znamená 7-chlor-1,3-naftyridin-2-plovou skupinu, hodnota MED pro shora uvedenou antianxiosní účinnost u krys není vyšší než 20 ng/kg (p.o.).

Ve srovnání se známými shora uvedenými isoindolinonovými deriváty nebo benzodiazepinovými léčivy, která jsou běžně na trhu jako antianxiosní léčiva, sloučeniny obecného vzorce I podle tohoto vynálezu mají širší bezpečnostní rozmezí, mají velice dobré rozdíly mezi jejich aktivitami či aktivitou a vedlejšími účinky, jako jsou hypnotické, myorelaxační nebo podobné účinky a mají slabou nebo nepatrnou účinnost při vyvolávání takových nepříznivých efektů jako je ospalost a závrat. Dokonce perorální podávání uvedených sloučenin vede ke značným terapeutickým účinkům. Uvedené sloučeniny jsou užitečné jako antianxiosní látky pro savce, včetně lidí.

Jako choroby, které lze léčit sloučeninami podle vynálezu, lze uvést různé psychosomatické choroby a anxiózní neurosy, jako jsou například autonomní, nerovnovážné, neurotické emesis, neurodermatitidy, alopecia areata, neurotické anginy pectoris a dyspnoeneurosis. Uvedené sloučeniny se mohou používat při prevenci nebo pro léčení takovýchto chorob. Sloučeniny podle vynálezu mají také protikřečovou účinnost. Mohou se tedy použít při léčení epilepsie nebo traumatických křečí.

Sloučeniny podle vynálezu se podávají savcům, včetně člověka, v dávkových formách taclet, granuli, tobolek, injekcí, čípků atd. Dávkování je různé. Závisí na chorobě, která má být léčena, na jejích symptomech a na dalších faktorech. Obvyklou orální dávkou pro dospělého člověka je 0,01 mg až 200 mg, s výhodou 0,1 mg až 20 mg za den.

Následující příklady jsou zamýšleny jako podrobnější ilustrace tohoto vynálezu. V žádném případě nejsou zkonstruovány tak, aby omezovaly rozsah tohoto vynálezu.

Příklad: provedení vynálezu

Následující příklad je příkladem biochemického testování.

Příklad 1

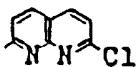
Afinita sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu na benzodiazepinové receptory byla testována s použitím radioaktivního [³H]-diazepamu.

Test specifické vazby na benzodiazepinové receptory byl prováděn podle způsobu popsaného v literatuře [Nature 266, 732 (1977), European J. Pharmacol. 48, 263 (1978).]. Surová mitochondriální frakce získaná z cerebrálního kortexu krycích samců kmene SD starých 9 až 10 týdnů se suspenduje v 50mM Tris-HCl pufru (pH 7,4), přidá se testované léčivo v dané koncentraci a [³H]-diazepam (v konečné koncentraci 2 nM). Každá suspense se inkubuje dvacet minut při teplotě 4 °C, potom se zfiltruje filtrem ze skleněných vláken Whatman GF/B a radioaktivita [³H]-diazepamu na filtru se změří kapalinovým počítacem scintilací. Stanoví se koncentrace testovaného léčiva, při niž je vazba [³H]-diazepamu inhibována z 50 %, hodnota IC₅₀. Výsledky jsou uvedeny v tabulce I.

Tabulka I

sloučenina I	X	Ar	Z ¹ , Z ²	IC ₅₀ (nM)
5-Cl			-NOH	3.47
5-Cl	"	"	-O	2.40
5-NO ₂	"	"		21.9
5-Cl				8.71
5-NO ₂	"	"	-O	6.16

Tabulka I (pokračování)

sloučenina I			IC_{50} [nM]
X	Ar	Z^1, Z^2	
5-NO ₂	"	-NOH	7.94
H		-O	0.537
H	"		0.380
H	"	<sup>OCH₃ <sub>OCH₃	1.29
H	"	-NOH	0.645
H	"		2.40
H	"		4.90
H	"		0.562
H	"		1.23
H	"	<sup>OCOCH₃ _H	0.501
H	"	<sup>OCOC₂H₅ _H	1.00
H	"	<sup>OH _H	0.794

V příkladech 2 až 4 jsou uvedeny farmakologické testy, při nichž byly sloučeniny obecného vzorce I podle vynálezu testovány na antianxiosní, myorelaxační a hypnotický účinek.

Příklad 2

Antianxiosní účinnost

Měření antianxiosní účinnosti bylo prováděno podle

Vogela a spol. (*Psychopharmacologia* 21, 1 (1970).) následujícím způsobem: Přístroj, který obsahuje velký jasný box s podlahou s roštem z nerezavějící oceli, menší neprůhledný tmavý box a trubku pro piti, byl uspořádán tak, aby krysa, která je tam umístěna, mohla dostávat do tlapek roštovou podlahou elektrické šoky vždy po každém dvacátém líznutí. Testované sloučeniny se podávají orálně každému krysímu samci (DS/JCL), kterému byl znemožněn přístup k vodě po dobu 48 hodin před testem. Každá krysa byla pak po 30, 60 nebo 180 minutách po podání umístěna do shora uvedeného přístroje. Každé tři minuty byl zaznamenán počet olíznuti. Bylo stanoveno zvýšení počtu olíznuti ve srovnání se skupinou, jíž byl podán pouze fysiologický solný roztok. Toto zvýšení bylo vztato jako míra antianxiosní účinnosti. Na tomto základě pak byla stanovena minimální efektivní dávka. Výsledky tří typických příkladů sloučeniny obecného vzorce I jsou uvedeny v tabulce II.

Příklad 3

Myorelaxační účinnost

Používají se skupiny o šesti krysách. Tyto krysy se umístí na rotující tyč o průměru 3,5 cm. Tyč rotuje rychlosťí 8 otáček za minutu. Bylo sledováno, zda se zvířata udrží na tyči jednu minutu nebo nikoliv. Byla počítána dávka (ED_{50}) testované sloučeniny, které je potřeba pro to, aby 50 % krys odpadlo od tyče [J. Am. Pharmaceutical Association 46, 208 (1957)]. Výsledky tří typických příkladů sloučeniny obecného vzorce I jsou uvedeny v tabulce II.

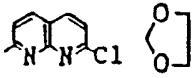
Příklad 4

Hypnotický účinek

Myším (skupiny po osmi) byla orálně podána testovaná sloučenina a po třiceti minutách jím bylo intraperitoneálně podáno 25 mg/kg pentobarbitalu. Ztráta vstávacího reflexu, který trval dvě minuty nebo déle během třicetiminutového období po podání pentobarbitalu, byl vzat jako indikace hypno-

tického účinku. Byla vypočtena dávka testované sloučeniny (ED_{50}), které je zapotřebí pro získání 50% hypnotického účinku u myši. Výsledky tří typických příkladů sloučeniny obecného vzorce I jsou uvedeny v tabulce II.

Tabulka II

sloučenina obec. vzorce I		antianxiosní účinnost	myorelaxační účinnost	hypnotická účinnost	
X	Ar	Z ¹ , Z ²	MED (mg/kg)	ED ₅₀ (mg/kg)	ED ₅₀ (mg/kg)
H	"		5	>80	>50
H	"	=O	20	>80	24.8
H	"	<sup>OCH₃ <sup>OCH₃	>20	>40	≈50
H	"	<sup>H_{OH}	>20	>80	40.2

Příklad 5

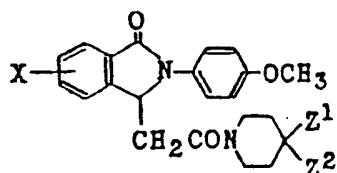
5-chlor-3-(1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekan-8-yl)-karbonylmethyl-2-(4-methoxyfenyl)isoindolin-1-on

K roztoku 3,32 g 6-chlor-2-(4-methoxyfenyl)-3-oxoisoindolin-1-octové kyseliny ve 30 ml dimethylformamidu se za chlazení ledem a míchání přidá 1,57 g 1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekanu, 2,3 ml triethylaminu a 2,12 g diethylfosforyanidátu. Směs se míchá jednu hodinu za chlazení ledem. K reakční směsi se přidá 150 ml ledové vody a směs se nechá stát. Vznike tak krystalická sraženina, která se odfiltruje, promyje vodou a vysuší. Rekrystalizací z etheru se získá 4,13 g bezbarvých krystalů s teplotou tání 156 až 157 °C. Pro $C_{24}H_{25}ClN_2O_5$ vypočteno: 63,08 % C, 5,52 % H, 6,13 % N, nalezeno: 63,26 % C, 5,54 % H, 5,92 % N.

Příklad 6

Stejným způsobem jako v příkladu 5 se získají sloučeniny, které jsou uvedeny v tabulce III.

Tabulka III

x	z ¹ ,z ²	t.t. (° C)	molekulární vzorec	analýza		
				vyp. (nal.)	C	H
						N
5-Cl	-NOH	209-211	C ₂₂ H ₂₂ ClN ₃ O ₄	61.75 (6182)	518	982 (989)
5-Cl	=O	171-173	C ₂₂ H ₂₁ ClN ₂ O ₄	64.00 (6411)	513	6.79 (668)
5-NO ₂		197	C ₂₄ H ₂₅ ClN ₃ O ₇	61.66 (6156)	5.39	8.99 (8.87)
H		164-166	C ₂₄ H ₂₅ N ₂ O ₅	6823 (6821)	620	6.63 (654)
5-NO ₂	=O	166-167	C ₂₂ H ₂₁ N ₃ O ₆	6241 (6272)	5.00	9.92 (9.84)
5-NO ₂	-NOH	199-200	C ₂₂ H ₂₂ N ₄ O ₆	6027 (6039)	5.06	12.78 (12.71)
5-Cl	_H ^{OH}	180-182	C ₂₂ H ₂₃ N ₂ O ₄	63.69 (63.12)	5.59	6.75 (6.71)
5-NO ₂	_H ^{OH}	204-205	C ₂₂ H ₂₃ N ₃ O ₆	62.11 (62.33)	5.45	9.88 (9.90)

Příklad 7

2-(7-Chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(1,4-dioxa-8-azaspiro-[4.5]dekan-8-yl)karbonylmethylisoindolin-1-on

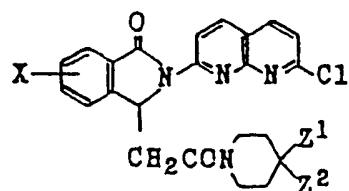
Ke směsi 20,4 g 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-oxo-isoindolin-1-octové kyseliny a 250 ml dimethylformamidu

se přidá 16 ml triethylaminu, 10,4 g 1,4-dioxa-8-azaspiro-[4.5]dekanu a 16 ml diethylfosforkyanidátu. Tato směs se míchá dvacet minut. Po přidání vody se získá krystalická sraženina, která se odfiltruje, promyje vodou a vysuší. Získá se tak 26,4 g surových krystalů. Rekrystalizaci ze směsi methylenchloridu s ethylacetátem se získá 27,1 g bezbarvých krystalků s teplotu tání 238 až 239 °C. Pro C₂₅H₂₃ClN₄O₄ vypočteno: 62,70 % C, 4,84 % H, 11,70 % N, nalezeno: 62,84 % C, 4,90 % H, 11,67 % N.

Příklad 8

Podobným způsobem jako v příkladu 7 se získají sloučeniny, které jsou uvedeny v tabulce IV.

Tabulka IV

X	Z ¹ , Z ²	t.t. molekulární (° C)	vzorec	<u>analýza</u>		
				vypočteno (nalezeno)		
				C	H	N
H	-NOH	245-247	C ₂₃ H ₂₀ ClN ₅ O ₃	6140 6115	448 449	1557 1531
H	-O	263	C ₂₃ H ₁₉ ClN ₄ O ₃	6352 6364	440 446	1288 1283
H	₂OCH ₃	207-208	C ₂₅ H ₂₅ ClN ₄ O ₄	6243 6266	524 519	1165 1177
H	₂OC ₂ H ₅	203-204	C ₂₇ H ₂₉ ClN ₄ O ₄	63.71 6394	574 557	1101 1113
H	₂OC(CH ₃) ₃	218-221	C ₂₈ H ₂₉ ClN ₄ O ₄	64.55 6450	561 545	1075 1080
H	₂O	281-282	C ₂₆ H ₂₅ ClN ₄ O ₄	6335 6234	511 508	1137 1118
H	S-	225-227	C ₂₆ H ₂₅ ClN ₄ O ₂ S ₂	59.47 5940	480 476	1067 1063

Tabulka IV (pokračování)

x	z ^{1,2}	t.t. (° C)	molekulární vzorec	analýza		
				vypočteno (nalezeno)	C	H
H		249-250	C ₂₅ H ₂₃ ClN ₄ O ₂ S ₂	(58.65 446 1086)	58.76	454 1096
5-Cl	=O	259-260	C ₂₃ H ₁₈ Cl ₂ N ₄ O ₃	(58.43 385 1151)	58.86	387 1194
5-NO ₂	=O	290-292	C ₂₃ H ₁₈ ClN ₅ O ₅	(57.33 374 1447)	57.57	378 1459
5-Cl		263-264	C ₂₅ H ₂₂ Cl ₂ N ₄ O ₄	(58.34 412 1064)	58.49	432 1091
5-NO ₂		295-297	C ₂₅ H ₂₂ ClN ₅ O ₆	(57.21 416 1340)	57.31	423 1337
6-NO ₂		295-297	C ₂₅ H ₂₂ ClN ₅ O ₆	(57.03 419 1313)	57.31	423 1337
H		234-235	C ₂₅ H ₂₃ ClN ₄ O ₄	(62.99 473 1187)	62.70	484 1170
H		233-234	C ₂₆ H ₂₅ ClN ₄ O ₄	(63.46 518 1126)	63.35	511 1137
6-NO ₂	=O	>300	C ₂₃ H ₁₈ ClN ₅ O ₅	(57.50 385 1441)	57.56	378 1460
H		270-271	C ₂₃ H ₂₁ ClN ₄ O ₃	(63.00 478 1272)	63.23	484 1282

Příklad 9

2-(7-Chlor-5-methyl-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekan-8-yl)karbonylmethyliisoindolin-1-on

Za chlazení ledem a za míchání se k roztoku 3,5 g 2-(7-chlor-5-methyl-1,8-naftyridin-2-yl)3-oxoisoindolin-1-octové kyseliny ve 30 ml dimethylformamidu přidá 1,6 g 1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekanu, 2 ml triethylaminu a 2,2 g diethylfosforylanidátu. Tato směs se míchá za chlazení ledem další dvě hodiny. Přidá se k ní 200 ml ledové vody a směs se nechá stát. Výsledná krystalická sraženina se odfiltruje, promyje vodou a vysuší. Rekrystalizaci ze směsi

dichlormethanu s etherem (1 : 4) se získá 4,23 g bezbarvých krystalů s teplotou tání 259 až 262 °C. Pro $C_{26}H_{25}ClN_4O_4$ vypočteno: 63,34 % C, 5,11 % H, 11,37 % N, nalezeno: 63,39 % C, 5,10 % H, 11,41 % N.

Příklad 10

2-(7-Chlor-5-methyl-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(4-piperidon-1-yl)karbonylmethyliisoindolin-1-on

K roztoku 2,1 g 2-(7-chlor-5-methyl-1,8-naftyridin-2-yl)-3-oxoisoindolin-1-octové kyseliny ve 35 ml dimethylformamidu se za chlazení ledem a míchání přidá 1,2 g 4-piperidonu, 1,5 ml triethylaminu, 0,5 g 4-dimethylaminopyridinu a 1,6 g diethylfosforylanidátu. Směs se míchá za chlazení ledem další tři hodiny, přidá se 200 ml ledové vody a výsledná krystalická sraženina se odfiltruje, promyje vodou a vyšuší. Rekrystalizací z dichlormethanu se získá 2,13 g bezbarvých krystalů s teplotou tání 312 až 314 °C. Pro $C_{24}H_{21}ClN_4O_3$ vypočteno: 64,21 % C, 4,72 % H, 12,48 % N, nalezeno: 64,33 % C, 4,69 % H, 12,60 % N.

Příklad 11

2-(7-Chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekan-8-yl)karbonylmethyliisoindolin-1-on

(1) Ke 2,6 g 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)3-osoisoindolin-1-octové kyseliny se přidá 6 ml thionylchloridu. Směs se míchá třicet minut za teploty místnosti, potom se zahřívá patnáct minut na 60 °C. Thionylchlorid (nadbytečný) se odstrani oddestilováním. Získá se tak 2,66 g 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)3-oxoisoindolin-1-acetylchloridu. Tento produkt se bez dalšího čištění použije přímo pro další reakci.

(2) Roztok 2,66 g acetylchloridu, který byl získán shora uvedeným postupem, ve 20 ml dichlormethanu se přidá k roztoku 2,1 g 1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekanu a 3 ml triethylaminu ve 30 ml dichlormethanu za chlazení ledem a za míchání.

Po třicetiminutovém míchání za chlazení ledem se přidá 500 ml vody, dichlormethanová vrstva se oddělí, promyje vodou a vyšuší nad bezvodým síranem hořečnatým. Odstraněním rozpouštěla oddestilováním se získá 2,71 g surových krystalů. Tento produkt se překrystaluje ze směsi methylenchloridu s etherem v poměru 1 : 2. Získá se tak stejná sloučenina jako v příkladu 3, která taje při 238 až 239 °C.

Příklad 12

Tablety

(1) 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(1,4-dioxa-8-azaspiro[4.5]dekan-8-yl)karbonylmethylisoindolin-1-on	1 g
(2) laktosa	89 g
(3) kukuřičný škrob	29 g
(4) stearan hořečnatý	1 g

Shora uvedené složky (1) a (2) a 15 g kukuřičného škrobu se smíchají a granuluji se pastou připravenou z 8 g kukuřičného škrobu. Ke granulím se přidá 6 g kukuřičného škrobu a složka (4) a směs se vytlačuje tabletovacím strojem. Získá se tak 1000 tablet o průměru 5 mm, z nichž každá obsahuje 1 mg složky (1).

Příklad 13

2-(7-Chlor-1,8-naftyridin-2-yl)3-oxoisooindolin-1-octová kyselina

(1) Směs 46,0 g 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-hydroxyisoindolin-1-onu, 78 g terc.butyloxykarbonylmethylen-trifenylfosforanu a 300 ml toluenu se vaří pět hodin pod zpětným chladičem. Směs se zahustí a zbytek se vycistí chromatografií na koloně silikagelu (eluce směsi dichlormethanu s ethylacetátem). Získá se tak 54,5 g terc.butylesteru 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-oxoisooindolin-1-octové kyseliny. Rekrystalizací ze směsi toluenu s etherem se získají bezbarvé krystaly s teplotou tání 210 až 211 °C. Pro $C_{22}H_{20}ClN_3O_3$ vypočteno: 64,47 % C, 4,92 % H, 10,25 N, nalezeno: 64,66 % C, 4,87 % H, 10,27 % N.

(2) Ve 270 ml trifluorooctové kyseliny se rozpustí 54,5 g terc. butylesteru získaného v odstavci (1). Tento roztok se nechá stát dvě hodiny, potom se zahustí a přidá se ether. Výsledná krystalická sraženina se odfiltruje. Získá se tak 47,0 g krystalů s teplotou tání 225 až 226 °C. Pro $C_{18}H_{12}ClN_3O_3$ vypočteno: 61,11 % C, 3,42 % H, 11,88 % N, nalezeno: 61,30 % C, 3,46 % H, 11,82 % N.

Příklad 14

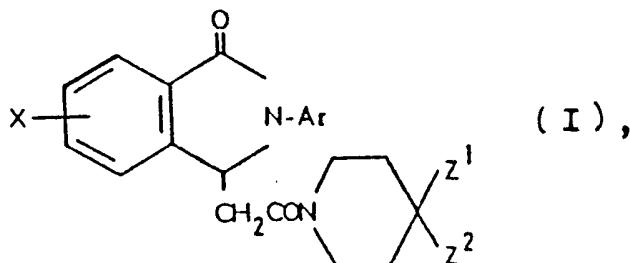
6-Chlor-2-(4-methoxyfenyl)-3-oxoisooindolin-1-octová kyselina

(1) Roztok 20 g 5-chlor-2-(4-methoxyfenyl)-3-hydroxyisooindolin-1-onu a 27 g ethoxykarbonylmethylentrifenylfosforanu ve 200 ml suchého toluenu se zahřívá tři hodiny na teplotu 110 °C. Po ochlazení se odstraní výsledný trifenylfosfinoxid. Rekrystalizace surových krystalů poskytla 19,6 g ethylesteru 6-chlor-2-(4-methoxyfenyl-3-oxoisooindolin)-1-octové kyseliny jako bezbarvé krystaly s teplotou tání 129 až 131 °C. Pro $C_{19}H_{18}ClNO_4$ vypočteno: 63,42 % C, 5,04 % H, 3,89 % N, nalezeno: 63,47 % C, 5,06 % H, 3,87 % N.

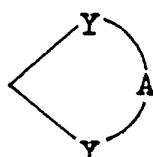
(2) K roztoku 16 g esteru získaného shora uvedeným způsobem v odstavci ad (1) ve 200 ml methanolu se přidá 50 ml vody a 27 g uhličitanu draselného. Směs se michá tři hodiny při 80 °C. Po ochlazení se nadbytek methanolu oddestiluje. K odparku se přidá 150 ml 3N kyseliny chlorovodíkové. Výsledná krystalická sraženina se odfiltruje, promyje vodou, vysuší a překrystaluje z methanolu. Získá se tak 14,2 g titulní sloučeniny tající při 250 až 251 °C. Pro $C_{17}H_{14}ClNO_4$ vypočteno: 61,54 % C, 4,25 % H, 4,32 % N, nalezeno: 61,53 % C, 4,26 % H, 4,30 % N.

P A T E N T O V É N Á R O K Y

1. Sloučenina obecného vzorce I

kde X znamená atom vodíku, atom halogenu nebo nitro, Ar je fenyl nebo naftyridinyl, který může mít jeden nebo dva substituenty vybrané ze skupin halogen, hydroxyl, C₁₋₄ alkyl, C₁₋₄ alkoxy, nitro, amino, methylendioxy, fenoxy, benzyloxy, C₂₋₅ alkanoyloxy, α - nebo ω -hydroxy-C₁₋₄ alkyl, benzoyl, amido, kyano, trifluormethyl, C₁₋₄ alkylthio, C₂₋₅ alkanoyloxy-C₁₋₃ alkyl, C₂₋₅ alkanoylamino a C₁₋₄ alkoxykarbonyl, a budě skupina Z¹ nebo Z² znamená vodík a druhá znamená C₁₋₄ alkanoyloxy nebo hydroxyl, každá skupina Z¹ a Z² znamená C₁₋₄ alkoxy, nebo Z¹ a Z² společně znamenají hydroxyimino, oxo nebo skupinu obecného vzorce

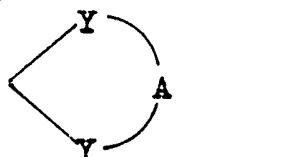

,

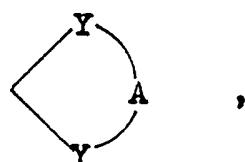
v němž Y znamená kyslík nebo síru a A znamená rozvětvený nebo nerozvětvený C₂₋₄ alkylenový řetězec, který může mít jeden nebo více C₁₋₄ alkylových postranních řetězců, nebo její sůl.

2. Sloučenina podle bodu 1, kde Ar znamená fenyl.

3. Sloučenina podle bodu 1, kde Ar znamená naftyridinyl.
4. Sloučenina podle bodu 2, kde fenyl je substituován C_{1-4} -alkoxyskupinou.
5. Sloučenina podle bodu 3, kde naftyridinyl je substituován halogenem a/nebo C_{1-4} alkylem.
6. Sloučenina podle bodu 1, kde X znamená vodík.
7. Sloučenina podle bodu 1, kde buď Z^1 nebo Z^2 znamená vodík, druhá ze skupin Z^1 a Z^2 znamená hydroxyl.
8. Sloučenina podle bodu 1, kde Z^1 a Z^2 společně znamenají oxo.
9. Sloučenina podle bodu 1, kde Z^1 a Z^2 společně znamenají skupinu obecného vzorce

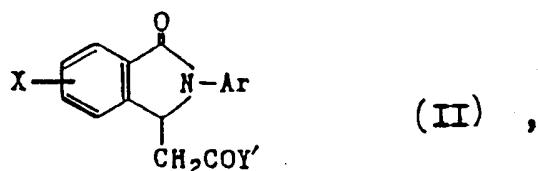

10. Sloučenina podle bodu 9, kde Y znamená kyslík.
11. Sloučenina podle bodu 1, kde X znamená vodík, Ar znamená naftyridinyl, který je substituován halogenem, a Z^1 a Z^2 spolu znamenají skupinu obecného vzorce

v němž Y znamená kyslík a A znamená nerozvětvený C₂₋₄ alkylen.

12. Sloučenina podle bodu 1, kterou je 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(4-hydroxypiperidin-1-yl)karbonylmethylisoindolin-1-on.
13. Sloučenina podle bodu 1, kterou je 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(4-piperidon-1-yl)karbonylmethylisoindolin-1-on.
14. Sloučenina podle bodu 1, kterou je 2-(7-chlor-1,8-naftyridin-2-yl)-3-(1,4-dioxa-8-azapiro[4,5]dekan-8-yl)karbonylmethylisoindolin-1-on.
15. Způsob výroby sloučeniny podle bodu 1, vyznačující se tím, že se kondenuje sloučenina obecného vzorce II

v němž X a Ar mají shora uvedený význam a Y znamená hydroxyl nebo jeho reaktivní derivát, se sloučeninou obecného vzorce III

v němž Z¹ a Z² mají shora uvedený význam.

16. Farmaceutický prostředek, vyznačující se tím, že obsahuje účinné množství sloučeniny podle bodu 1, které působí na centrální nervový systém, a farmaceuticky přijatelný nosič, vehikulum nebo ředitlo.

Zastupuje: